

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě
Komenského 10, 586 01 Jihlava

zřizovatelem organizace je Kraj Vysočina

TISKOVÁ ZPRÁVA

Ladislav Kukla – Jan Vičar – Antonín Kanta

Vernisáž: **13. 2. 2014 v 17.00 hod.**

Úvodní slovo: **Daniel Novák, kurátor výstavy**

Kulturní program: **Matěj Kolář**

Výstava: **14. 2. – 6. 4. 2014**

Místo konání: **OGV, Masarykovo nám. 24, Jihlava**

Výstava představí tři autonomní projekty autorů z Vysočiny, kteří se navzájem sice neznají, mají však společný blízký vztah k přírodní senzitivitě a prosté formě.

Základem umění Ladislava Kukly je vnitřní opravdovost inspirovaného prožitku, která se pak přirozeně projevuje bezprostřední, syrovou formou, která nesnese faleš uhlazenosti.

Janu Vičarovi není cizí citlivost lidového umělce, vychází z tradic kraje svého zrodu, ale včleňuje do svých prací také inspirace z jiných zemí a kultur. Důležitý pro vznik jeho díla je skrytý příběh.

Talent klasického fotografického stylu Antonína Kanty se svým okem zaměřil na výtvarně zajímavé detaily světa kolem nás. Diváka přivádí v údiv, kolik krásy nacházíme při pohledu na povrch rezavého plechu či omítky na staré zdi.

Ladislav Kukla – Uvnitř krajín / Inside Landscapes

Ladislav Kukla svým výtvarným projevem uniká mechanismům jednoduchého zařazení a snadné zkratkovité definice. Základem jeho umění totiž není konkrétní výtvarný postup, ale přirozená citlivost a silný vnitřní impulz. Jakou cestou vyjde tato síla do projeveného světa lze jen stěží předpovědět a nejspíše to neví ani autor sám. Různorodost uměleckého projevu však vnitřně pojí hluboká vnímavost k přírodním materiálům a různým formám života. Vnitřní opravdovost inspirovaného prožitku se pak přirozeně projevuje bezprostřední, syrovou formou, která nesnese faleš uhlazenosti. Malířská fascinace mikrosvětlem organických tvarů z raného období Kuklovy tvorby přešla hlouběji k podstatě cestou inspirace v přírodních národech. Jeho výtvarný jazyk začal promlouvat ústy totemických symbolů a jungovských archetypů. Tvůrčí duch umělce však nesetřval ani v této poloze a postoupil ještě dále. Je zajímavé sledovat, jak forma vyvinutého malířského

podání s postupujícím časem několika desetiletí zaujímá stále méně významné místo. Přitom však nedochází k přesunu do konceptuální polohy tvůrčího postupu. Hybnou silou není myšlenka, ale jakoby duše samotné matérie, před níž autorova osobnost ustupuje do pozadí v tiché úctě.

Jan Vičar – Generál Josef K.

Janu Vičarovi není cizí senzibilita lidového umělce, vychází z tradic kraje svého zrodu, ale včleňuje do svých prací také inspirace z jiných zemí a kultur. Důležitý pro vznik jeho díla je obsah, skrytý příběh, který nemusí být na první pohled čitelný, významně se však spolupodílí na základní koncepci výtvarného postupu. Zpočátku hodně vycházel z literární inspirace a světa bájí a mýtů. Postupně se sice posunul směrem k vlastnímu prožitku, ale i tak zůstává jeho tvorba jakousi rozvinutou emotivní ilustrací. V jeho obrazech lze sice číst konkrétní motivy, celkově však způsob jeho vyjádření tíhne k abstrahující formě vzájemně se pronikajícího organického tvarosloví a barevného zjednodušení.

Jeho typickým projevem jsou bohatě strukturované tisky mimořádně velkých formátů, Charakteristickým rysem je spojení klasických grafických technik s méně tradičními, ba přímo experimentálními postupy. Odtud také jeho tendence vybírat si pro své tisky nestandardní podložky.

Antonín Kanta – Slavnost obyčejnosti

Výbor z fotografické práce Antonína Kanty se zaměřil pouze na jednu polohu jeho jinak mnohem různorodější a bohatší škály výtvarného projevu. Mimořádný talent klasického fotografického stylu se svým okem zaměřil na výtvarně zajímavé detaily světa kolem nás. Diváka přivádí v údiv, kolik krásy nacházíme při pohledu na povrch erozí poznamenané skály, rezavého plechu, omítky na staré zdi, zanedbané plakátovací plochy či barvou potřísněného linolea na stole kolegy výtvarníka. Vizuálně velmi atraktivní barevné kompozice jako by vytvořily štětce mistrů moderního umění abstrakce a informelu. Oproti malbě však mají Kantovy fotografie něco navíc. Viděné obrazy nejsou výtvořem lidské imaginace, z chimérického zasnění nás znovu a znovu přivádí na zem uvědomění si, rozpoznání, že se jedná o fotografii fragmentu skutečného světa kolem nás. Krása zde není pouhou představou či utopickým snem, ale je důkazem podoby světa, jehož se denně dotýkáme. Možná stačí se naučit jenom správně dívat.